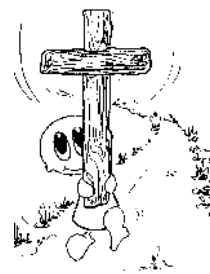

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2016. november 13-20.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Évközi 33. vasárnap: magyar mindenszentek és a magyar nyelv napja)

1./ **Szombaton** de. 9-re várjuk híveinket a plébániakert rendezéséhez. E nap az újtelepi **Szent Erzsébet-templom búcsúja**, melyet **este ½ 6-kor** tart a ligeti plébános.

2./ A köznapi szentmiséket már a téli kápolnává alakított sekrestyében tartjuk.

3./ **Jövő vasárnap, Krisztus Király főünnepén** kórusunk de. a 10 órai nagymisén Haydn *Missa Brevis*ét énekl. Utána fogadás nekik és a régi képviselőtestület tagjainak. Ekkor lesz az országos gyűjtés a Magyar Karitás javára.

A NYELVEK ÜNNEPLÉSE

Az ENSZ 2001 óta hivatalosan ünnepli a nyelveit. A francia nyelv napja III. 20., mert 1970-ben ekkor hozták létre a *Frankofónia* Nemzetközi Szervezetét. A kínai nyelv napján, IV. 20-án emlékeznek *Cangjier*ről, aki a legenda szerint a kínai betűk megalkotója. VI. 6-án *Puskin*, az orosz irodalmi nyelv megteremtőjének születésnapján tartják az orosz, X. 12-én pedig spanyol nyelv napját, mely egybeesik az *hispanidad* (iszpanidad, am. spanyolság) ünnepével, *Kolumbusz* 1492-i Amerikába lépésével. Az angol nyelv napja IV. 23-a, *Shakespeare* (sekszpír) születésnapja.

MISEINTENCIÓK

Szombat 18 h G +hívek; +Erzsébet és +családtagok **É;19-20 h szentségimádás CS**

ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP: magyar mindszent és a magyar nyelv napja; nov. 13.

7 h H	<i>Fatimai ájtatosság</i>	É
8 h G	+hívek; ad int. ord.	É
9 h Zs	+Ferenc édesapa és +Ferenc fia	É
10 h G	A Sebestyén-család élő és +tagjai	É
11 h G	<i>Kapronczai Ábel és Illés Natasa keresztelője</i>	É
Kedd 18 h	+hívek; élő Piroska (születésnap)	É
Szerda 7 h	+hívek	CS
Csütörtök 18 h	+hívek; +András édesapa	É
Péntek 7 h	+hívek	CS
Szombat 18 h G	+hívek; +László és +szülei	É

ÉVKÖZI 34. VASÁRNAP: Krisztus Király főünnep; november 20.

8 h M	A Kiss- és az Egervári-család élő és +tagjai	É
9 h G	+hívek; +Bartal Lajos és Szilágyi Ferenc édesapák	É
10 h Zs	+2 Katalin (névnap) és +családtagok	É

MIT JELENT NEKÜNK A MAGYAR NYELV ÜNNEPE?

„**Meleg szeretettel függj a hon nyelvén!** –mert haza, nemzet és nyelv, három egymástól válhatatlan dolog; s ki ez utolsóért nem buzog, a két elsőért áldozatokra kész lenni nehezen fog. Tiszteld s tanuld más mívelt népek nyelvét is, s főként ama kettőt, melyen Plutarch (-osz görög történetíró) a nemzetek két legnagyobbikának hőseit rajzolja, s Tacitus (latinul fogalmazó római történetíró) a római zsarnok tetteit évkönyveibe való színekkel nyomá be; **de soha ne feledd: miképpen idegen nyelveket tudni szép, a hazait pedig lehetőségig mívelni kötelesség.**” (Kölcsey Ferenc: Parainesis Kölcsey Kálmánhoz)

A magyar nyelv napja, nemzeti kultúránk legfiatalabb ünnepe előtti tisztelgésünk okán aligha találhatnánk méltóbb szavakat a fönti, Kölcsey Ferenc unokaöccséhez, Kölcsey Kálmánhoz írott erkölcsi intelmekből vett idézetnél.

1844. november 13-án vált államnyelvvé a magyar nyelv, amely nagy lendületet adott a független nemzetté válás útján. **2008. november 13-án nyílt meg Széphalmon a Magyar Nyelv Múzeuma**, melynek küldetése az anyanyelvi kultúra közvetítése, a magyar nyelv történeti útjának, a nyelvtudomány eredményeinek, a nyelvek és a nyelvváltozatok egymásra hatásának bemutatása.

Mit is jelent nekünk a magyar nyelv? Létezésünk legfontosabb pillérét, szilárd alapot, amely emberségünk, családjunk, népünk, kultúránk hordozója; **mindent, ami magyarrá tesz minket.** A magyar nyelv révén él a nemzet múlt, jelen és jövő síkjain. A magyar nyelv anyanyelvünk: elválaszthatatlan és nélkülözhetetlen része mindennapjainknak. Magyarul közöljük mondandónkat, magyarul értjük meg egymást, életünkben először magyarul szólalunk meg, magyarul kérünk, örülünk, szomorkodunk. Édesanyánk magyar nyelven tanít minket, magyarul tanulunk az iskolában és e nyelv biztos tudásának birtokában sajátítjuk el az idegen nyelveket. Kosztolányi Dezső szavaival élve életünk legnagyobb eseménye a magyar nyelven való beszéd, írás és gondolkodás.

Anyanyelvünk méltán szép jelzője az **édes**, ez nyelvi kifejezőképességünk árnyaltságán túl jól mutatja érzelmi viszonyunkat e páratlanul nagy kincsünkhöz. Édesanyanyelvünket ünnepeljük ma. Azt az „édes” nyelvet, amelynek értelme a régi magyar nyelv szerint az igazit, a valódit, tehát nem a hamisat, a romlottat jelentette. „Én édes szerelmetes uramnak” szólította feleség a férjét, „édes asszonyanyámnak” nevezte anyját a gyermek, a testvérek pedig „édes egyek” voltak még a XIX. században is. Ezért lett az édesanya is „édes”, mert az igazit értették rajta; így nyelvünk is azért kapta az **édes** jelzőt, mert féltett, egyetlen kincsünk a nyelvünk, amelyért tenni kell.

Hogyan és mit kell ma tenni a nyelvért? Tanulni és ápolni. Törekedni a **szép, érthető, kifejező, tartalmas magyar beszédre, a helyesírási szabályok betartására.** A helyzetnek megfelelően nyilatkozni. **Mellőzni a fölösleges idegen (elsősorban túlterjengő angol!) szavakat.** **Ügyelni közlendőnk tartalmi és formai igényességére,** amelybe nemcsak az tartozik bele, hogy értelmes mondatokban beszélünk, hanem az is, hogy **technikailag is szépen formáljuk a szavainkat:** nyitott szájjal, hangosan, minden szótagot kiejtve, hanglejtésünkre is figyelve beszélünk. **Sokat olvasni igényes magyar irodalmi műveket(!),** mert egy szép vers, egy jó elbeszélés magyarul is tanít, bővíti szókincsünket, kifejezőképességünket.

(Budapest, 2011. X. 25., Kozák András magyartanár nyomán)